

sig om arbejdsløshed, er dem, der har ansvaret for at bringe den ned på 46.000, mens dem, der kerer sig om arbejdsløshed, er dem, der leverede det bedste historiske resultat i 2001 med 126.000 arbejdsløse – sådan er verden jo så forunderligt indrettet – må jeg så bare så mindeligt bede om, at man husker, at der altså er en ting, man lige skal tage højde for, nemlig den særlige situation, som Danmark i øvrigt befinder sig i.

Vi har et fantastisk robust udgangspunkt for at møde den situation, vi befinder os i netop nu. Det siger sig selv, at når det stormer i hele verden, så suser det også om ørerne på os. Det siger sig selv, at en lille åben økonomi, der lever af at samhandle med resten af verden, selvfølgelig også bliver ramt på en mærkbar måde, når væksten går af hele den globale økonomi. Det siger sig selv. Men det er jo vigtigt at holde fast ved, at vi har et ganske flot udgangspunkt.

Vi har ikke ligesom Gordon Brown i Storbritannien et statsunderskud på 8 pct. af bruttonationalproduktet og dermed begrænsede handlemuligheder; vi har historisk brugt de store overskud til at hævle statsgæld af, offentlig gæld af, og har dermed muskelmasse til at kunne regere fremadrettet. Vi har det ikke som en række andre europæiske lande, der ikke historisk har kunnet håndtere udfordringen med arbejdsløshed og derfor møder en periode med lav vækst med høj arbejdsløshed – nej, vi har et historisk lavpunkt i vores arbejdsløshed. Så vi står i en gunstig udgangsposition.

Kl. 16:08

Til det hører så også, at der på nogle andre punkter er nogle særlige forhold i Danmark. Lad mig pege på et par stykker, som man nødvendigvis er nødt til at tage højde for:

Der er f.eks. det forhold – hr. Niels Helveg Petersen var inde på det i løbet af debatten – at vi aktuelt i Danmark har en overrente på 1,75 pct., som er den risikopræmie, kan man kalde det, vi som en lille åben økonomi betaler for netop at stå uden for euroen. Selv om alle økonomiske nøgletal, når man kigger på dem, jo klart skulle tegne et billede af, at der ikke burde være noget rentespænd, så er det der alligevel, som et spejlbillede på, at vi lever i en lidt mærkelig tid, hvor nogle økonomiske naturlove er sat ud af kraft. Det er et forhold, vi er nødt til at tage højde for.

Vi kan se, at inflationen går ud af økonomien for tiden, og det er positivt, men vi kan også se, at vi fortsat har en inflation, der er højere end i de fleste andre europæiske lande og i Europa under et. Vi kan se, at lønstigningstakten er på

vej ned, men vi kan også se, at det er den også i den resterende del af Europa – i de lande, vi normalt konkurrerer med – og det, der er interessant her, er jo forskellen. Samlet set fører det jo til, at vi er i en lidt sårbar situation, hvor vi har slidt lidt på vores konkurrenceevne. Derfor er der nogle forhold omkring rente og inflation, som skal bringes under kontrol, før det eventuelt kan komme på tale at skrue mere op for det offentlige forbrug.

Men jeg siger det altså også for at sende et klart signal om, at denne regering, selv om nogen har forsøgt at tegne et andet billede, ikke er en regering, der sidder på hænderne. Vi vil ikke bringe os selv i en situation, hvor historiens største socialpolitiske fremskridt bringes i fare. Vi vil føre en fornuftig, ansvarlig økonomisk politik, og vi vil forbeholde os retten til at dreje på samtlige knapper for at styre Danmark sikkert igennem den turbulente tid, som vi befinder os i nu.

Hvis man til sidst skal samle op på det her, jamen så er medicinen jo den, at vi med den finanslov, som et meget, meget bredt flertal i Folketinget nu vedtager, hvor kun Enhedslisten stiller sig udenfor, næste år giver dansk økonomi et betydeligt venligt skub i den rigtige retning. Tankerne om at fjerne skattelettelserne fra danskerne bliver gjort til skamme. Danskerne har udsigt til at få den største fremgang i en reel købekraft siden forårspakken i 2004; den er faktisk stort set på samme niveau. Det er et signal til danskerne om, at der er plads til at være realistisk optimist, at man ikke behøver at sidde for tungt på sin pengepung, at man gerne må tro på fremtiden. Det er et vigtigt signal.

Det skal jo så følges op af, at vi nu, og jeg vil gerne kvittere over for de partier, der allerede har meldt sig ind i den debat, får vores udlånsmarkeder til at fungere optimalt. Som et af de første lande i Europa lavede vi en markedskonform bankpakke. Vi må så konstatere, at resten af Europa er gået andre veje. Bundlinjen er jo, at en egentlig kreditklemme truer, hvor gode, solide erhvervsprojekter ikke kan belånes, hvor danskere med gode solide job, der ønsker at erhverve en ny bolig, er i risikozonen for ikke at kunne få et nyt boligkøb belånt. Det skal vi have adresseret. Det at få løsningsop for den klemme har langt større betydning for realøkonomien end den diskussion, der har ligget under debatten i dag, om, hvorvidt vi skulle have sat 1 mia. kr. eller 2 mia. kr. ekstra af til offentlige